

بررسی میزان فرسودگی شغلی و عوامل مرتبط با آن در کارکنان فوریت‌های پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران

فرزاد بزرگی^۱

ابوالقاسم لعلی^۲

سید احمد محمدی کیا^۳

چکیده

سابقه و هدف: فرسودگی شغلی از عوامل مؤثر در کاهش کارایی، از دست رفتن نیروی انسانی و ایجاد عوارض جسمانی و روانی کارکنان فوریت‌های پزشکی است. با توجه به اهمیت نقش فوریت‌های پزشکی در سیستم بهداشتی- درمانی، این مطالعه با هدف میزان فرسودگی شغلی در کارکنان فوریت‌های پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران و عوامل مرتبط با آن انجام شد.

مواد و روش‌ها: مطالعه حاضر از نوع توصیفی- تحلیلی- مقطعی بود. ۱۵۵ نفر از کارکنان فوریت‌های پزشکی به روش نمونه‌گیری تصادفی در این مطالعه شرکت کردند. ابزار جمع آوری داده‌ها، پرسشنامه استاندارد فرسودگی شغلی Maslach و پرسشنامه محقق ساخته عوامل مرتبط با فرسودگی شغلی (عوامل فردی، مدیریتی، ارتباطی و اقتصادی) بود. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آماری و نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۹ و در سطح معنی‌داری <0.05 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: کارکنان فوریت‌های پزشکی استان در بعد مسخر شخصیت، فرسودگی شدید و در ابعاد خستگی هیجانی و کاهش موقفيت فردی، فرسودگی متوسطی داشتند. از لحاظ عوامل مرتبط با فرسودگی به ترتیب عوامل اقتصادی بیشترین و عوامل فردی کمترین نقش را داشت. از نظر آماری بین میزان خستگی هیجانی با عوامل فردی و عوامل اقتصادی رابطه معنی‌داری مشاهده شد (<0.001). همچنین بین مسخر شخصیت با میزان تحصیلات و عوامل فردی و مدیریتی رابطه معنی‌داری وجود داشت (<0.001).

استنتاج: با توجه به نتایج این پژوهش و اهمیت حرفة فوریت‌های پزشکی، رفع موانع و مشکلات ایفای نقش کارکنان فوریت‌های پزشکی حائز اهمیت می‌باشد و لازم است مسوولان با پیگیری‌ها و ارایه راهکارهای لازم در جهت مناسب‌سازی شرایط اقتصادی، محیطی، مدیریتی و پرسنلی این قشر، آنان را یاری دهند.

واژه‌های کلیدی: فرسودگی شغلی، کارکنان، فوریت‌های پزشکی

کناره‌گیری از آن است. وقتی سخن از فرسودگی شغلی می‌شود، برخی از افراد بی‌درنگ آن را تعییر به خستگی می‌کنند؛ در حالی که این دو اصطلاح با هم متفاوت هستند. خستگی پیامد کار مدام و یکنواخت است که با استراحت آشار آن به تدریج از بین می‌رود، ولی فرسودگی شامل خستگی عاطفی، نگرش منفی در پاسخ به دیگران و احساس عدم موقفيت فردی است^(۲). سندروم فرسودگی شغلی در کل یک اختلال روانی نیست،

مقدمه

ارتفاعی بهداشت روانی محیط کار به عنوان یکی از مهم‌ترین ابعاد بهسازی و توسعه منابع انسانی مطرح می‌باشد. در چند دهه اخیر توجه سازمان‌ها به نیروهای سالم جسمی و فکری در مؤسسات اقتصادی، آموزشی، خدماتی و صنعتی بیشتر شده است و این امر نقش انکارناپذیری را در بالا بردن سطح بهره‌وری ایفا می‌نماید^(۱). فرسودگی شغلی یکی از عوامل اصلی برای درگیری در محیط کار و تغییر کار یا

E-mail: Edwin.laali@yahoo.com

مؤلف مسئول: ابوالقاسم لعلی - ساری: بیمارستان امام خمینی

۱. استادیار، گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. دستیار، گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. کارشناس پرستاری، شبکه بهداشت قائم‌شهر، قائم‌شهر و داشجویی کارشناسی ارشد، گروه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۴. تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۲/۳ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۲/۱۲/۲۸ تاریخ تصویب: ۱۳۹۲/۱/۳۱

بیش از ظرفیت افراد به آنان، نامناسب بودن نظام ارزیابی عملکرد شغلی افراد و جایگزین شدن رابطه به جای ضابطه، بی توجهی مدیریت سازمان به سایر امور کارکنان (رفاهی، تغذیه ای و...) و قرار گرفتن افراد در شرایط کاری که لازم است در زمان محدودی کاری بیشتر از توان خود را انجام دهند، در ایجاد فرسودگی شغلی دخالت دارد (۱۰-۱۲). می توان این عوامل را در چهار بخش عوامل فردی، اقتصادی، مدیریتی و ارتباطی دسته بندی نمود.

سه بعد مختلف فرسودگی شغلی شامل خستگی هیجانی (خستگی مزمن، اختلالات خواب، علایم جسمی مختلف به صورت کاهش انرژی و احساس تخلیه توان روحی)، مسخ شخصیت (واکنش منفی، عاری از احساس و توأم با بی اعتمایی مفرط نسبت به همکاران و مراجعتین، احساس گناه و گوششگری)، کاهش کار و کاهش احساس کفاایت فردی (کاهش احساس شایستگی و موفقیت در حرفه، نارضایتی از کار، احساسات مبنی بر شکست و ناتوانی و از دست دادن قدرت تشخیص و درک) می باشد (۱۳).

پژوهش رحمانی و همکاران نشان داد، سطح استرس شغلی در ۴۹/۲ درصد پرستاران در حد بالایی بود. همچنین ۴۵/۸ درصد افراد در بعد خستگی هیجانی و ۴۷/۵ درصد آنان در بعد کفاایت فردی دچار فرسودگی شغلی بالایی بودند. از نظر شدت ابعاد سلامت عمومی، ۶۲/۷ درصد پرستاران در بعد اضطراب در حد بالا ارزیابی شدند. همچنین ارتباط معنی داری بین استرس شغلی و فرسودگی شغلی ($P < 0.05$) و استرس شغلی و سلامت عمومی ($P < 0.05$) وجود داشت. آن ها نتیجه گرفته که استرس و فرسودگی شغلی می تواند اثرات نامطلوبی بر عملکرد بالینی پرستار داشته باشد. به کارگیری راهکارهای کاهش استرس و فرسودگی شغلی می تواند به افزایش کیفیت مراقبت های پرستاری کمک کند (۱۴)؛ بنابراین با توجه به این که مطالعه ای در زمینه فرسودگی شغلی کارکنان و کارکنان فوریت های پژوهشی یافت نگردید یا مطالعات در این زمینه اندک بود و همچنین با توجه به میزان بالای فرسودگی شغلی کارکنان سلامت نسبت به سایر کارکنان در مطالعات انجام گرفته، این پژوهش به منظور تعیین میزان

اما در طول زمان به آهستگی پیشرفت می کند و ممکن است به یک ناتوانی تبدیل گردد. فرسودگی شغلی بیشتر در مشاغل دیده می شود که فرد ساعت زیادی را در تماس نزدیک با افراد دیگر می گذراند و در مجموع یک سندرم روان شناختی است (۲). به طور کلی پژوهش های انجام شده درباره فرسودگی شغلی مانند پژوهش Maslach و همکاران (به نقل از صفاری و گودرزی) آن را به عنوان سندرمی در پاسخ به فشارهای حاد بین فرد و شغل در نظر گرفته اند (۴). سپاه منصور و همکاران معتقدند که فرسودگی شغلی بر اساس انقباض های عضلاتی (بعد هیجانی)، از هم پاشیدگی شخصیت، راه های ناقص غلبه بر استرس و همچنین خودارزیابی منفی شناخته می شود (۵).

امروزه بخش بهداشت و درمان به دلیل ارتباط مستقیم با سلامتی انسان ها یکی از مهم ترین حوزه های توسعه پایدار در جوامع بشری به شمار می رود، تحقق این امر نیازمند درمانگران سالم، شاداب و با انگیزه کاری بالا می باشد (۶). در حال حاضر موضوع فرسودگی شغلی مشکل شایعی در تمام سیستم های بهداشتی است؛ به طوری که طبق آمار موجود، در هر قشر کاری از هر ۷ نفر شاغل در پایان روز، یک نفر دچار تحلیل می شود (۷). اداره کل اطلاعات آمریکا گزارش کرد که در میان مشاغل، مشاغل بهداشتی - درمانی بالاترین میزان صدمات شغلی از جمله سندرم فرسودگی شغلی را دارند (۸). فرسودگی شغلی بیشتر در کارکنان مطرح است که باید در موقعیت های بحران زا و پر هرج و مر ج با آرامش و کارامدی بالا فعالیت کنند. امداد گران، کارکنان اورژانس بیمارستان ها و یا مشاورین مداخله در بحران دارای چنین موقعیتی هستند (۹).

عواملی مانند شیفت کاری، استفاده ناکافی از توانایی های شخصی، زیاد بودن حجم کار، تبعیض در میزان پرداخت دستمزد، مبهم بودن آینده شغلی، رابطه با همکاران، ناشنا بودن افراد با هدف یا اهداف سازمان، شیوه های رهبری و مدیریت در سطوح سرپرستی، سخت و غیر قابل انعطاف بودن قوانین و مقررات در سازمان ها، فقدان امکانات لازم برای رشد و ترقی یا ارتقاء افراد در سازمان، واگذار کردن مسؤولیت های

همچنین پرسشنامه محقق ساخته عوامل مرتبط با فرسودگی شغلی شامل عوامل فردی، مدیریتی، ارتباطی و اقتصادی به همراه اطلاعات دموگرافیک بود که روایی محتواهای آن به تأیید کارشناسان و متخصصان مرکز مدیریت حوادث فوریت‌های برشکی استان رسید و پایابی آن با استفاده از ضریب Cronbach's alpha برابر با $.79$ تعیین گردید. این مطالعه در 70 پایگاه اورژانس 115 استان شامل 22 پایگاه شهری، 47 پایگاه جاده‌ای و 1 پایگاه امداد هوایی و همچنین نیروهای مستقر در ستاد اورژانس 115 استان و مراکز پیام انجام گرفت. تعداد نمونه‌ها با استفاده از فرمول Cochran بر مبنای جمعیت کل اورژانس 115 استان و به صورت نمونه‌های تصادفی از هر شهرستان دریافت و استخراج گردید. به هر کدام از شرکت کنندگان در مطالعه یک هفتگه جهت پاسخ به پرسشنامه‌ها فرستاده شد. معیار ورود به این پژوهش، ساقه کار بیش از شش ماه کارکنان اورژانس 115 و همچنین دارا بودن مدرک تحصیلی دیپلم و بالاتر بود. کارکنان متعهد شدند که پیش‌تر این پرسشنامه را تکمیل ننموده‌اند. به همه نمونه‌های پژوهش توضیح داده شد که شرکت در این پژوهش اختیاری می‌باشد و همه اطلاعات در پرسشنامه بدون نام و محترمانه است. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه 19 (مانند فراوانی و درصد) و آمار استنباطی (آزمون χ^2 و ضریب همبستگی Pearson و Spearman) صورت گرفت و $P < .05$ به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

همه 155 نفر شرکت کننده در مطالعه به پرسشنامه‌ها در فرستاده شده‌اند. یافته‌ها حاکی از آن بود که از 155 نفر کارکنان اورژانس 115 شرکت کننده در مطالعه، $90/3$ درصد مرد و $9/7$ درصد زن بودند. میانگین سنی افراد $33/42$ سال با انحراف معیار $5/54$ بود (حداقل 22 و حداً کثر 50 سال). بیشتر افراد شرکت کننده در مطالعه را افراد متأهل با تحصیلات کارشناسی تشکیل می‌دادند ($83/9$ درصد). از لحاظ

فرسودگی شغلی و عوامل مرتبط با آن در کارکنان فوریت‌های برشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران انجام گردید.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر از نوع توصیفی- تحلیلی- مقطعی بود. جامعه مورد مطالعه، کارکنان شاغل در مراکز فوریت‌های برشکی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال 1392 بودند که به روش نمونه‌گیری تصادفی بر مبنای تعداد کارکنان اورژانس 115 هر شهرستان و از روی لیست اسامی کارکنان با استفاده از جدول تصادفی انتخاب شدند و 155 نفر از آنان در این مطالعه شرکت کردند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها شامل دو پرسشنامه بود. پرسشنامه استاندارد فرسودگی شغلی Maslach که در سال 1976 ابداع شد و رایج‌ترین ابزار اندازه‌گیری فرسودگی شغلی می‌باشد. این پرسشنامه از 22 گزاره تشکیل شده است که 9 گزاره آن در مورد خستگی هیجانی، 5 گزاره در مورد مسخ شخصیت و 8 گزاره در مورد کاهش موقیت فردی است (۱۵). فراوانی این احساسات با نمراتی از صفر (هرگز) تا 6 (خیلی زیاد) سنجیده می‌شود و برای هر جنبه یک نمره جداگانه به دست آمد. این پرسشنامه در چندین مطالعه در داخل کشور مورد استفاده قرار گرفته است و بر اساس گزارش آن‌ها، پایابی در دو مرحله آزمون مجدد به ترتیب $0/96$ و $0/76$ اعلام گردید (۹-۷، ۴-۲). البته پرسشنامه با توجه به سطح فرهنگ منطقه و شرح وظایف کارکنان اورژانس 115 با نظر متخصصین مربوط ویرایش گردید.

میزان نمرات معرف فرسودگی شغلی پرسشنامه Maslach به این گونه است:

۱. خستگی هیجانی: کم ($16 \leq$)، متوسط ($17-26$) و زیاد (≥ 27)
۲. مسخ شخصیت: کم ($6 \leq$)، متوسط ($7-12$) و زیاد (≥ 13)
۳. کاهش موقیت فردی: کم ($31 \leq$)، متوسط ($32-38$) و زیاد (≥ 39)

متغیر	خیلی کم	نسبتاً کم	نسبتاً زیاد	خیلی زیاد	مجموع	آزمون آماری	جدول شماره ۱: توزیع فراوانی عوامل مرتبط با فرسودگی شغلی کارکنان فوریت‌های پزشکی	
							درصد	تعداد
عوامل فردی	۷۸	۵۰/۳	۴۱	۲۶/۵	۱۶/۸	۹/۵	۱۰	۱۵۵
عوامل مدیریتی	۷۶	۴۹/۰	۴۰	۲۵/۸	۱۴/۲	۱۱/۰	۱۷	۱۵۵
عوامل ارتباطی	۵۹	۳۸/۱	۳۱	۳۲/۳	۲۰/۰	۹/۷	۱۵	۱۵۵
عوامل اقتصادی	۹	۵/۸	۲۲	۱۴/۲	۱۵/۵	۶۴/۵	۱۰۰	۱۵۵

میزان خستگی هیجانی رابطه معنی‌داری با وضعیت استخدامی، عوامل فردی و عوامل اقتصادی داشت ($P < 0.001$). همچنین مسخ شخصیت با میزان تحصیلات و عوامل فردی و عوامل مدیریتی رابطه معنی‌داری را نشان داد ($P < 0.001$). بین سن و وضعیت استخدامی، تحصیلات و وضعیت استخدامی و تحصیلات و فعالیت رابطه معنی‌داری مشاهده شد ($P < 0.001$). بین وضعیت استخدامی و عوامل مدیریتی نیز رابطه معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.001$).

تحصیلات؛ ۷/۷ درصد دارای مدرک دیپلم، ۳۳/۵ درصد دارای مدرک کارданی، ۵۳/۵ درصد دارای مدرک کارشناسی، ۴/۵ درصد دارای مدرک کارشناسی ارشد و ۰/۴ درصد دارای مدرک دکتری بودند. از نظر وضعیت استخدامی؛ ۵۲/۹ درصد رسمی، ۱۴/۸ درصد پیمانی و ۳۲/۳ درصد قراردادی بودند. از لحاظ نوع فعالیت نیز ۱۰/۳ درصد اداری و ۸۹/۰ درصد شیفت در گرگش داشتند.

یافته‌های مربوط به عوامل مرتبط با فرسودگی شغلی در کارکنان فوریت‌های پزشکی استان مازندران نشان داد که عوامل اقتصادی بیشترین نقش و عوامل فردی کمترین نقش را داشت. جدول شماره ۱ عوامل مرتبط با فرسودگی شغلی کارکنان فوریت‌های پزشکی را به تفکیک نشان می‌دهد. توزیع فراوانی فرسودگی شغلی در میان کارکنان فوریت‌های پزشکی استان در جدول شماره ۲ ارایه شده است.

بحث

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که کارکنان فوریت‌های پزشکی استان در بعد مسخ شخصیت، فرسودگی شدید و در بعد خستگی هیجانی و کاهش موقعیت فردی، فرسودگی متوسطی داشتند. طلایی و همکاران در پژوهش خود بیان داشتند که میانگین نمره خستگی هیجانی در کارکنان ۲۰/۷۴ (شدت متوسط) و مسخ شخصیت ۷/۳۵ (شدت متوسط)، مسخ شخصیت ۲۵/۶۶ (شدت کم) است. ارتباط آماری معنی‌داری بین سه بعد فرسودگی شغلی با متغیرهایی مانند سن، سال‌های کاری، تحصیلات، نوع رابطه استخدامی، شغل و بیمارستان محل کار وجود داشت. خستگی هیجانی و مسخ شخصیت به طور چشمگیری در کارکنان زن بالاتر از مردان بود و افراد متأهل از کفایت شخصی بالاتر برخوردار بودند. آن‌ها نتیجه گیری کردند که میزان بالایی از بعد مختلف فرسودگی شغلی در این مطالعه نسبت به سایر مطالعات مشاهده شد. با توجه به تأثیر فرسودگی شغلی در عملکرد شغلی، خانوادگی و فردی و نیز اثر آن بر غیبت از کار کارکنان و

جدول شماره ۲: توزیع فراوانی فرسودگی شغلی کارکنان فوریت‌های پزشکی

متغیر	درصد	فراوانی	کم
خستگی هیجانی	۷۲	۴۶/۹۴	کم
	۴۵	۲۹/۱۰	متوسط
	۳۷	۲۳/۹۶	زیاد
کل	۱۵۴	۱۰۰	کم
	۱۰۲	۶۵/۸۰	متوسط
	۱۹	۱۲/۵۲	زیاد
مسخ شخصیت	۱۵۴	۱۰۰	کم
	۳۳	۲۱/۶۶	متوسط
	۱۹	۱۲/۵۲	زیاد
کاهش موقعیت فردی	۵۸	۳۷/۶۲	کم
	۵۸	۳۷/۵۱	متوسط
	۳۸	۲۴/۸۸	زیاد
کل	۱۵۴	۱۰۰	

مد نظر قرار دهند. داشتن مهارت در مدیریت و رهبری نیز از جمله نقش‌های ویژه کارکنان فوریت‌های پزشکی است. بی‌نظمی، موقعیت‌های غیر قابل پیش‌بینی، جو پرفشار، کمبود کنترل و چهارچوب زمانی محدود برای ارزیابی تأثیر مداخلات درمانی، از مسائل تنفس‌زا برای کارکنان فوریت‌های پزشکی محسوب می‌شود. در واقع کارکنان فوریت‌های پزشکی علاوه بر تحمل فشارهای روانی و جسمانی زیادی که در همه کارکنان درمانی حاکم است، متهم بتحمل برخی فشارهای خاص مانند فوریت زمانی و مواجهه با وضعیت بحرانی بیماران می‌باشد که این امر به نوبه خود به ایجاد هیجانات منفی در آنان می‌انجامد. همچنین کارکنان بیشترین عامل در شیوع فرسودگی شغلی را عوامل اقتصادی می‌دانند؛ بنابراین رفع وضعیت معیشتی کارکنان از جمله پرداخت به موقع دستمزد و مزایا، ترفع کارکنان نمونه و گاهی تغییر پایگاه‌ها هر چند ماه یک بار، جلوگیری از شیفت‌های کاری طولانی مدت و تشکیل کلاس‌های آموزشی مناسب در جهت بهبود روابط بین کارکنان می‌تواند در کاهش فرسودگی شغلی آنان مؤثر واقع شود.

با توجه به نتایج این پژوهش و اهمیت شغل فوریت‌های پزشکی، با توجه به اجتناب‌ناپذیر بودن برخی از عوامل استرس‌زا در حرفة فوریت‌های پزشکی و لزوم پیشگیری از آثار روانی و رفتاری استرس بر شاغلین این حرفة، رفع مواعظ و مشکلات ایفای نقش کارکنان فوریت‌های پزشکی از جمله مسائل اقتصادی و مدیریتی حائز اهمیت می‌باشد و لازم است مسئولان با پیگیری‌ها و ارایه راهکارهای لازم در جهت مناسب‌سازی شرایط اقتصادی، محیطی، مدیریتی و پرسنلی این قشر با توجه به حجم و تعداد بالای مددجویان و بیماران این مراکز، آنان را یاری دهند.

محدودیت مطالعه حاضر، کوچک بودن حجم نمونه بود که تعیین‌دهی نتایج را کاهش داد؛ بنابراین انجام تحقیق با حجم نمونه بزرگ‌تر و در محدوده جغرافیایی وسیع تر پیشنهاد می‌گردد. همچنین پیشنهاد می‌شود تا مطالعاتی پیرامون تأثیر استرس شغلی و فرسودگی شغلی بر کیفیت مراقبت از بیماران انجام گیرد.

با نشستگی زودهنگام، کاهش عوامل تنفس‌زا به وسیله سازماندهی عوامل شغلی به خصوص در بیمارستان‌ها باید مورد توجه قرار گیرد (۱۶).

در پژوهش حاضر، ۱۲/۵۲ درصد افراد مسخ شخصیت زیاد داشتند که در مقایسه با مطالعه طلایی و همکاران، ۱/۷ برابر بیشتر بود. همچنین در مطالعه حاضر میان ابعاد فرسودگی شغلی با وضعیت استخدامی و تحصیلات رابطه معنی‌داری وجود داشت که با نتایج پژوهش طلایی و همکاران مطابقت دارد (Lopez، ۱۶). Lopez و همکاران در تحقیق خود در مورد میزان فرسودگی شغلی پرستاران بخش اورژانس، ابعاد خستگی هیجانی و مسخ شخصیت را بالا و بعد کفايت شخصی را پایین گزارش کردند که از لحاظ مسخ شخصیت با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد (۱۷).

در مطالعه Barnard و همکاران که با هدف تعیین ارتباط بین استرس‌زاها و حمایت‌های کاری با فرسودگی شغلی بر روی ۱۰۱ پرستار بخش‌های مراقبت از بیماران مبتلا به سرطان انجام شد؛ بعد خستگی هیجانی متوسط، بعد مسخ شخصیت متوسط و بعد کاهش موفقیت فردی-شغلی کم گزارش گردید که در بعد خستگی هیجانی با نتایج پژوهش حاضر مشابه است (۱۸). خواجه‌الدین و همکاران در پژوهش خود در بیمارستان روان‌پژشکی ایران، میزان خستگی هیجانی را در سطح متوسط، بعد مسخ شخصیت را در سطح پایین و بعد کاهش موفقیت فردی-شغلی را در سطح متوسط گزارش کردند که از لحاظ خستگی هیجانی و کاهش موفقیت فردی-شغلی با مطالعه حاضر همسو می‌باشد (۱۹).

به طور کلی کارکنان فوریت‌های پزشکی استان در بعد مسخ شخصیت، فرسودگی شدید و در ابعاد خستگی هیجانی و کاهش موفقیت فردی، فرسودگی متوسطی داشتند که در مجموع خطر شیوع سندرم فرسودگی در میان این قشر روند صعودی را نشان می‌دهد. کارکنان فوریت‌های پزشکی در ارتباط مستقیم با بیماران هستند؛ بنابراین باید دارای دانش، مهارت و نگرش کافی در به کار گیری مهارت‌های برقراری ارتباط مناسب با انسان‌ها باشند و مسائل اخلاقی و قانونی را نیز

سپاسگزاری

پژوهشگران بر خود لازم می‌دانند که تشکر و قدرانی خویش را از مجموعه اورژانس ۱۱۵ استان به خصوص

References

1. Ghafourian H. Stressors in managers. Tadbir Publication 1998; (86): 37-9. (Persian).
2. Khodayi GH, Kabiri F. Burnout. Behvarz 2012; 23(2): 46-8. (Persian).
3. Dick MJ. Burnout in doctorally prepared nurse faculty. J Nurs Educ 1992; 31(8): 341-6.
4. Safari SH, Goudarzi H. A study of the relationship between personality characteristics and job burnout among faculty members and staffs in Islamic Azad University, Azadshahr Branch. Journal of Educational Leadership & Administration 2009; 3(3): 85-101. (Persian).
5. Sepah Mansoor M, Shahriari Ahmadi M, Shahami N. The Relationship between quality of life, job satisfaction and burnout among teachers. Educational Administration Research Quarterly 2012; 3(3): 91-110. (Persian).
6. Massoudi R, Aetemadifar S, Afzali SM, Khayri F, Hassanpour Dehkordi A. The influential factors on burnout among nurses working in private hospitals in Tehran. Iran J Nurs Res 2008; 3(8-9): 47-58. (Persian).
7. Rafii F. Survey of burnout and its relationship with coping methods used by nurses working in burn injuries hospitals and comparing it with nurse-aid working in hospitals [MSc Thesis]. Tehran, Iran: Tehran University of Medical Sciences; 1994. (Persian).
8. Pouramlashi S. Studing job stressors among pregnant nurses working in surgical wards of hospitals of Tehran University of Medical Sciences [Thesis]. Tehran, Iran: Tehran University of Medical Sciences; 2001. (Persian).
9. Akkasheh G, Sepehrmanesh Z, Ahmadvand A. Prevalence of burnout in senior medical students of Kashan University of Medical Sciences in 2008. Qom Univ Med Sci J 2010; 4(3): 37-41. (Persian).
10. Taee M, Safizadeh H, Divsalar K. Frequency of Burnout among General Practitioners of Kerman City, 2008. J Kerman Univ Med Sci 2010; 17(3): 268-76. (Persian).
11. Sotodeh-Asl N, Bakhtiary AH. Occupational exhaustion and its related factors in nurses and midwives of Semnan University of Medical Sciences. Sci J Kurdistan Univ Med Sci 2006; 11(1): 77-83. (Persian).
12. Sahebazzamani M, Safavi M, Farahani H. Burnout of nurses employed at Tehran psychiatric hospitals and its relation with social supports. Med Sci J Islamic Azad Univ Tehran Med Branch 2009; 19(3): 206-11. (Persian).
13. Zeighami Mohammadi Sh, Asgharzadeh Haghghi S. Relation between job stress and burnout among nursing staff. Sci J Hamadan Nurs Midwifery Fac 2011; 19(2): 42-9. (Persian).
14. Rahmani F, Behshid M, Zamanzadeh V, Rahmani F. Relationship between general health, occupational stress and burnout in critical care nurses of Tabriz teaching hospitals. Iran J Nurs 2010; 23(66): 54-63. (Persian).
15. Maslach C, Jackson SE. Maslach Burnout Inventory: Manual. 2nd ed. Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press; 1993.
16. Talaie A, Mokhber N, Mohammad Nejad M, Samari AA. Burnout and its related factors in staffs of university hospitals in Mashhad in 2006. Koomesh 2008; 9(3): 237-46. (Persian).
17. Lopez FM, Rodriguez NA, Fernandez SM, Marcos AS, Martinon TF, Martinon Sanchez JM. Burnout syndrome among health workers in pediatrics. An Pediatr (Barc) 2005; 62(3): 248-51.
18. Barnard D, Street A, Love AW. Relationships between stressors, work supports, and burnout among cancer nurses. Cancer Nurs 2006; 29(4): 338-45.
19. Khajeddin N, Hakim Shoushtari M, Hajebi A. The impact of perception of locus of control on burnout syndrome among nurses in a psychiatric hospital. Iran J Psychiatry Clin Psychol 2006; 12(1): 43-8. (Persian).

ORIGINAL ARTICLE

Prevalence and factors associated with burnout in emergency medical workers in Mazandaran University of Medical Sciences

Farzad Bozorgi¹,
Abolghasem Laali²,
Seyed Ahmad Mohammadiakia³,

¹ Assistant Professor, Department of Emergency Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Resident of Emergency Medicine, Department of Emergency Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ Post-graduate of Medicine Education, School of Medicine, Department of Medical Training, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

(Received February 22, 2014; Accepted April 20, 2014)

Abstract

Background and purpose: The professional burnout is one of the main factors in efficiency decline, loss of human power and psycho-physical problems. In regard to the importance of emergency medical workers' role in health system, the aim of this study was to compare the professional burnout of emergency medical workers of Mazandaran University of Medical Sciences and its related factors.

Materials and methods: In this descriptive correlational study, the samples were chosen by random classification. Sample consisted of 155 emergency medical workers of Mazandaran University of Medical Sciences. Instrument used was the standard Maslach burnout inventory (Maslach et al.) and questionnaire of related factors of burnout such as personality, management, contact and economic factors.

Results: In this study, emergency medical workers showed highly depersonalization and moderate emotional exhaustion and reduced accomplishment. In order to related factors of burnout, economic factors were the most and personality factors were lowest role. There was a positive association between emotional exhaustion and personality and economic factors ($P < 0.001$). Depersonalization also had a positive correlation with educational level ($P < 0.001$) and personality factors ($P < 0.001$) and management factors ($P < 0.001$).

Conclusion: According to the results of this study and importance of emergency medical workers' job, promoting the economic and management problems of these personnel are important.

Keywords: Burnout, Workers, Emergency medical

J Mazand Univ Med Sci 2014; 24(112): 1-7 (Persian). |